

NOORD-HOLLANDSCHE COURANT.

Dieu et mon droit.

Deze Courant verschijnt te AMSTERDAM, Dagelijks, behalve den Zondags. Het abonnement voor 3 maanden is f 5.00; voor de buitensteden f 6.00; franco door het gehele Rijk. Brieven, Gelden, enz. FRANCO te adresseren aan het Bureau dezer COURANT.

DONDERDAG, 7 APRIL.

Advertentien van Zes regels en daar beneden worden tegen f 1.00 geplaatst; meer dan Zes regels tegen 15 cents de regel. — Voor alle advertentien wordt bovendien 35 cents zegelregt betaald. Voor groote letters betaalt men naar de plaatsruimte meer.

AMSTERDAM, 6 April.

Wij hebben gisteren, de *Litterae apostolicæ* medegedeeld, waardoor de kerkregeling voor de Katholieken in Nederland is tot stand gebracht. Zij is thans eene gedane zaak, een *fait accompli*.

Zulks is voor onze katholieke landgenooten eene heuchelijke gebeurtenis, die met dankbaarheid vernomen is. Zij brengt de vervulling van wenschen en gebeden, die jaren lang door onze geloofsgenooten tot God zijn opgezonden, en door hen tevens in veelvuldige smeekschriften voor de voeten van Pius IX zijn neergelegd.

Dan, zoo wij God loven, die ons deze vurig afgebeden weldaad schenkt, en Christus Stedehouder op aarde, Pius IX, als het daartoe gezegend werktuig Gods begroeten; niemand onzer vergeet daarbij de erkentelijkheid hield te brengen aan Z. M. den Koning, Willem III, die gewild heeft, dat aan een groot deel zijner trouwe onderdanen de hun eigene kerkregeling niet zou worden onthouden, middelerwijl alle andere gezindten gebruik hadden gemaakt van het grondwettig regt, om hare kerkordering te wijzigen naar hare behoeften. Z. M. heeft, in overeenstemming met zijn gouvernement, bevestigd, dat de Grondwet eene waarheid zou zijn voor allen. Hem zij daarvoor dank gebragt niet slechts in trouw, — want trouw zij wij den Koning, altijd schuldig — maar in liefde en gehechtheid aan zijn koninklijken Persoon en zijn doorluchtig Huis.

Wij ontvangen het ontwerp van wet tot regeling van de zamenstelling der Regterlijke Magt en van het Beleid der Justitie. Uit de *Memorie van Toelichting* laten wij hier volgen, wat noodig is, om den aard dezer nieuwe zamenstelling te doen kennen. Men leest er:

«Volgens de bijgaande wetsvoordragt blijft de Hooge Raad der Nederlanden wat hij op dezen oogenblik is, — wordt hij met name gehandhaafd in zijne werkzaamheden als hof van kassatie ook in burgerlijke zaken.

«De regering heeft gemeend die werkzaamheden van den Hoogen Raad, behoudens eene wijziging die later besproken zal worden, onaangeroerd te moeten laten.

«De vraag, of de Hooge Raad zou kunnen worden een hof van appel in burgerlijke zaken, is ter gelegenheid der vorige wetsvoordragt met zooveel volledigheid in toetstemmenden en ontkennenden zin behandeld, dat de Regering het overbodig acht al de argumenten, die destijds voor en tegen werden aangevoerd, en nog versch in het geheugen liggen, te herhalen.

«Men klaagt nu, en in vele opzichten te regt, dat spoedig regt zeer moeilijk te verkrijgen is, maar de Regering vreest, dat door eene opdracht van het hooger beroep in burgerlijke zaken aan den Hoogen Raad, die klagen niet verminderen, veeleer toenemen zouden.

«Men klaagt over de kostbaarheid onzer regterlijke inrigting, maar de Regering zou vermeenen, dat eene verandering van den Hoogen Raad in een hof van appel voor burgerlijke zaken, eene aanzienlijke vermindering van het bedrag der regterlijke uitgaven zou na zich slepen; zoodat de naar dat stelsel te verkrijgen bezuiniging, niet veel grooter zoude zijn dan die van het voorgedragen ontwerp, terwijl dergelijke maatregel geene verbetering aan de instelling of den werkkring des Hoogen Raads zou aanbrengen.

«De Regering heeft wijders in overweging genomen de moeilijkheden, die er zouden kunnen geboren worden uit een verschil van jurisprudentie tusschen de twee of meerdere Kamers van den Hoogen Raad, welke gemakkelijk zouden regt doen in hooger beroep; moeilijkheden, die niet zouden verholpen kunnen worden.

De Regering geeft overigens in bedenking, of het niet een staatkundig oogpunt wel raadzaam is, aan een hetzelfde opperste gerechtshof de beslissing bij aanvaarden arrest, waartegen geen enkel middel meer open staat, op te dragen omtrent de *questions juris et facti*; tevens, of het niet gevaarlijk is zulk eene overlegende bevoegdheid, zonder eenig tegenwigt, aan een regterlijk ligchaam te verleenen?

«Een der gronden, welke zouden moeten leiden tot afschaffing der kassatie in burgerlijke zaken, is de verhoging van kosten, welke daaruit voortvloeijen.

«De kostbaarheid onzer burgerlijke rechtsbedeling, in het algemeen, is echter elders te beken.

«Zij is gelegen in de verschillende rechten van zegel, registratie en griffie, die de wet aan de regtszoekende oplegt; in de niet-vereeniging der betrekkingen van advocaat en prokureur; in het bestaand tarief van justitiekosten in burgerlijke zaken; in de omslagtige procesorde, die het Wetboek van Burgerlijke Regtsvordering in vele gevallen voorschrijft.

«Deze en andere zijn de oorzaken van de kostbaarheid onzer rechtsbedeling, en de Regering stelt zich voor, om, indien deze voordragt tot wet mogt worden verheven, wettelijke voorzieningen omtrent de drie laatst opgenoemde punten aan de Staten-Generaal voor te dragen.

«De regering heeft het derhalve noodzakelijk gekeurd den Hoogen Raad als hof van kassatie in zijn geheel bij deze voordragt te handhaven, en de kennisneming der burgerlijke zaken in hooger beroep, voor zooverre die in *eersten aanleg* bij de tegenwoordige arrondissements-regtbanken behooren, behooren op te dragen aan *gerechtshoven*.

«Zij stelt daartoe voor twee gerechtshoven, die, belast met het hooger beroep in burgerlijke zaken, gerekend mogen worden wel bij magte te zullen zijn zich van de hun opgelegde taak te kwijten, zonder dat er verachtering in de afdoening van zaken te vreezen zij.

«Minder echter dan twee hoven, zou de regering niet durven voorstellen; omdat een hof geene waarborgen zou opleveren voor eene spoedige en geregelde afdoening van zaken.

«Het voorstel der Regering tot daartelling van meer dan één hof staat bovendien in verband met de voordragt, om namelijk den Hoogen Raad de kennisneming en beslissing ten principale bij kassatie in den zin van art. 105 der thans geldende wet op de regterlijke organisatie, te ontnemen.

«Als zetels der twee gerechtshoven stelt de regering voor, de steden Amsterdam en Arnhem, als daartoe, naar haar voor 's hands toeschijnt, de meest geschikt.

«Tot het regtsgebied van het gerechtshof in Noord-Holland zullen behooren de raden van justitie en arrondissements-regtbanken (voor zooverre deze in burgerlijke zaken regt doen in *eersten aanleg*), gezeteld in de provincien Noord- en Zuid-Holland, Utrecht en Friesland.

«Onder het regtsgebied van het gerechtshof in Gelderland zijn gebragt de raden van justitie en arrondissements-regtbanken in de overige provincien.

«In plaats der elf tegenwoordige provinciale gerechtshoven komen derhalve, met eenen anderen werkkring, de twee hoven te Amsterdam en Arnhem.

«Naar den verderen inhoud der wetsvoordragt, zal wijders de regterlijke magt bestaan uit *elf raden van justitie*; *drie en twintig arrondissements-regtbanken* en *honderd en vijftig kantongeregten*.

«Van de arrondissements-regtbanken en kantongeregten valt het te verstaan, dat zij, naar de plaats, waar zij zitting hebben, in de bevoegdheid van de eerste en tweede instantie overigens blijft hun *werkkring* en *getal* beide onveranderd.

«De Regering erkent de bezwaren die aan de opheffing van iedere regtbank of kantongeregten zijn verbonden, en is van oordeel, dat geene vermindering kan plaats hebben zonder de belanghebbende ingezetenen meer of minder te benadeelen. Alleen onder het opzicht van bezuiniging kan dergelijke maatregel verdedigd worden, doch die bezuiniging zoude minder bedragen dan eenigen zich welligt voorstellen, vermits de justitiekosten bij iedere opheffing ongetwijfeld zullen vermeerderen.

«De regtbanken, thans in de hoofdplaatsen der elf provincien van het Koninkrijk gevestigd, verwisselen haren naam met die van *raden van justitie*, ten einde haar te onderscheiden van de overige arrondissements-regtbanken, met welke zij gelijke bevoegdheid in burgerlijke en korrekionele zaken hebben, maar van welke zij in zooverre verschillen, dat zij daarenboven kennis nemen:

1^o. van alle misdrijven, welke in onze tegenwoordige wetgeving nog den naam van *misdaden* voeren, voor zooverre die gepleegd worden binnen de provincie;

2^o. van alle korrekionele appellatiezaken, en van de misdaden, welke in de tegenwoordige wetgeving nog den naam van *misdaden* voeren.

«Het hooger beroep in *kriminele zaken* is in deze voordragt niet opgenomen.

«Naar het inzien der Regering zijn ten aanzien van de beregting der *kriminele zaken* drie stelsels denkbaar.

«Men kan terugkeeren tot het stelsel van de *jury*, maar de Regering heeft de overtuiging niet, dat de openbare meening deze wijze van regtspraak is toegedaan.

«Men kan het *hooger beroep* ook in *kriminele zaken* toelaten, hetzij, gelijk eene vroeger ingediende wetsvoordragt medebragt, door de kennisneming er van aan een zeker aantal gerechtshoven op te dragen, hetzij door de beregting ook der *misdaden* aan de regtbanken van ieder arrondissement toe te vertrouwen, met hooger beroep op eene regtbank in de hoofdplaats van iedere provincie.

«Noch het een noch het ander komt echter wenschelijk voor.

«De Regering althans heeft, boven dit of iets dergelijks, verkozen de *kriminele zaken* te laten beslissen in *eersten en hoogsten aanleg* door een beperkt aantal regtbanken, daartoe bij uitzondering bestemd.

«Zij stelt dit voor, met het oog op eene veeljarige ondervinding, hier te lande verkregen en die niet anders dan gunstig heeten mag; — met het oog op het grooter getal regters, die in *kriminele* dan in *korrekionele* zaken zullen zitten; op de keuze van een *beperkt aantal personen*, hetgeen voor slechts *elf raden van justitie* mogelijk is; op de voorloopige instruktie die voor moeilijke en ingewikkelde straffzaken zal bijgehouden blijven en de waarborgen eener goede rechtsbedeling vermeerderd.

«Alvorens deze algemeene beschouwingen te eindigen, moet de Regering nog kortelijk mededeelen welke de *geraande* bezuiniging zijn zal van de regterlijke inrigting, waarvan de invoering bij deze wordt voorgesteld.

| | |
|-------------------|---------------------|
| Bezuiniging | f 402,600 |
| Meerdere uitgaven | „ 252,600 |
| Blijft bespaard | f 150,000 ongeveer. |

Het *Journal des Débats* heeft korrespondentien uit Konstantinopel van den 15 Maart onder de oogen gehad, die niet van belang onthloot zijn. Daarin leest men, dat wel de toon, waarop prins Menchikoff bij zijne verschijning te Konstantinopel zich had doen hooren, was verzacht; maar dat er desniettemin nog altijd in zijne houding eene affektatie van superioriteit bleef, die kwetsend en beleedigend voor het Turksche rijk was. Maar daad prins Menchikoff schijnt meer een *gezag* te hebben van Turkije, dan een *gezag*, en zoed het is al den titel van buitengewoon gezant dragend, dat hij de toelichting in zooverre juist, dat hij aan Turkije verscheenen was met een *soverein* stoet. Het blijkt nu, dat zulks niet alleen, ofschoon ook wel, is geschied, om den generaal Menchikoff in het aanzien der Turken te verhoogen, Maar daar zat meer achter. Naauwlijks te Konstantinopel aangekomen, vaardigt hij naar alle provincien van het Turksche rijk zendelingen uit, die gekozen zijn uit het aanzienlijk personeel van zijn gevolg. Deze nu hebben tot taak de provincien van Turkije te inspecteeren, het cijfer der respektieve bevolkingen op te nemen, den toestand der Turken, der Grieken, Latijnen of vrijen na te gaan; onderzoek te doen naar de Turksche beambten, naar hun invloed, hun gezag, en het gebruik dat zij daaryan maken; den geest der bevolkingen en hare gunstige of afkeerige gezindheid voor het gouvernement te bestudeeren. Een dezer zendelingen is de admiraal Kirloff, die naar Athene is gezonden. Al deze handelingen zijn niet die van een gezant bij eene bevriende mogendheid, maar die van een ontevreden soeverein jegens een kwalijk gezinden vassal. Waarlijk, als men deze handelwijze van Rusland, waar men weinig praat, maar des te meer doet, vergelijkt met de taal die den koninkrijkschen bladen wordt aangeslagen; dan kan men stellig moeten vreezen, dat de Russen de definitieve oplossing van de Oostelijke vraag niet verhoogen, Maar daar zat meer achter. Naauwlijks te Konstantinopel aangekomen, vaardigt hij naar alle provincien van het Turksche rijk zendelingen uit, die gekozen zijn uit het aanzienlijk personeel van zijn gevolg. Deze nu hebben tot taak de provincien van Turkije te inspecteeren, het cijfer der respektieve bevolkingen op te nemen, den toestand der Turken, der Grieken, Latijnen of vrijen na te gaan; onderzoek te doen naar de Turksche beambten, naar hun invloed, hun gezag, en het gebruik dat zij daaryan maken; den geest der bevolkingen en hare gunstige of afkeerige gezindheid voor het gouvernement te bestudeeren. Een dezer zendelingen is de admiraal Kirloff, die naar Athene is gezonden. Al deze handelingen zijn niet die van een gezant bij eene bevriende mogendheid, maar die van een ontevreden soeverein jegens een kwalijk gezinden vassal. Waarlijk, als men deze handelwijze van Rusland, waar men weinig praat, maar des te meer doet, vergelijkt met de taal die den koninkrijkschen bladen wordt aangeslagen; dan kan men stellig moeten vreezen, dat de Russen de definitieve oplossing van de Oostelijke vraag niet verhoogen.

spreekt er van om Europeesch Turkije tusschen Rusland en Oostenrijk te verdeelen. Dat is voor hen eene uitgemaakte zaak, en zij doen zelfs vermoeden, dat het plan van verdeeling tusschen de twee mogendheden reeds is vastgesteld. Zij gaan nog verder. Zij veronderstellen en verzekeren dat Turkije het wellicht geen jaar meer kan uithouden, en dat nog dit jaar misschien de Turken naar Azië zou kunnen doen verhuizen. Als men dit spreken der Oostenrijkers met de handelingen der Russen zamen neemt; dan is daarin iets zoo buitengewoon, dat men zich in waarheid er over verwonderen moet, hoe Engeland en Frankrijk van vrede spreken. Van Engeland zou het zich kunnen laten begrijpen, dewijl het ongetwijfeld zich zou haasten Egypte voor zijn aandeel te nemen. Maar Frankrijk? De tijd zal leeren wat van dit alles is.

Intusschen stippen wij nog aan, dat blijkens het *Journal des Débats* Rusland wel wil onderhandelen met Turkije, Frankrijk en Oostenrijk over de heilige plaatsen; maar alleen onder de voorwaarde, dat deze aangelegenheid worde terug gebracht op den voet waarop zij was voor de zending van den Franschen gezant, den heer de Lavalette, en dat zoo dikwerf de Sultan eene inwilliging mogt doen aan Frankrijk of eenige andere mogendheid, Rusland eene dergelijke concessie zal verlaten; opdat Rusland steeds blijke te preëmineren! Ook deze voorwaarde is hard voor Turkije; maar geeft tevens aan Frankrijks diplomatie in het Oosten den gemiddeldslag, zoo zij zich dien moet laten welgevalen.

Uit Berlijn verneemt men, dat daar laatstleden Maandag avond de gevolmagtigden van de verschillende Staten, die aan de handelskonferentie in de hoofdstad van Pruisen deelnamen, hebben geteekend:

1°. Het traktaat, dat voor 12 jaren het Tolverbond met de toetreding van het Steuerverbond rekonstitueert.

2°. De akte van adhesie aan het handelstraktaat, dat den 19 Febr. tusschen Pruisen en Oostenrijk is gesloten.

Alzoo is deze gewichtige aangelegenheid, die nog onlangs den vrede in Duitschland dreigde te storen, tot wederzijdsch genoegen der betrokkene Mogendheden, geregeld. Deze oplossing der gerezene moeilijkheden, althooch lang voorzien, verliest niets van hare groote politieke waarde.

De voornamte oorzaak, die haar zoo spoedig tot stand bracht, is de in Duitschland gevoelde behoefte van eenheid en samenwerking tegen de gevaren, die van den een kant uit de revolutie voortkomen, en die van den anderen kant gevreesd worden van het nieuw Napoleonisch behoud in Frankrijk. Deze laatste beweegreden heeft wel het zwaarst gewogen in de schaal der Pruisische diplomatie, die met aan Oostenrijk in de handelsbetrekkingen van Duitschland eene plaats te moeten innemen, eene der groote gelegenheden mist, om ten schade van Oostenrijk de Deutsche volkeren aan zich te verbinden. Pruisen legt daarbij neer de laatste der openbare vorderingen, door hem vooruitgezet, om in Duitschland een boven Oostenrijk overwegenden invloed uit te oefenen. Deze nederlaag van de Pruisische diplomatie is zoo veel mogelijk met eere gedekt door Keizer Frans Joseph, die de eerste onder de Oostenrijksche Monarchen Pruisens hoofdstad en Koning met een bezoek vereerd heeft, en door zijn bezoek, tijdens de onderhandelingen omtrent het traktaat, ten gelieve van zijn broeder, den Koning van Pruisen, den schijn heeft willen aannemen, dat hij, Keizer, de eerste stappen van toenadering tot den Koning deed. Het was zeer lieflijk; maar 't bleef daarom niet minder waar, dat het hof van Berlijn het hoofd in den schoot moest leggen en afstand doen van lang gekoesterde wenschen en op hoogen toon gestelde eischen, om Oostenrijk te houden buiten de Deutsche stoffelijke belangen. Zoo bracht de revolutie van 1848, die Pruisen vruchteloos de hand had doen uitsteken naar de Deutsche Keizerskroon, nog eene laatste vernedering aan, met Pruisen te dwingen Oostenrijk op te nemen in de toelagen; waarvan het tot dusverre was uitgesloten geweest.

Wij hebben hieronder het slot volgen van het artikel des protestantsche hoogleraars Leo, waaraan wij reeds een paar plaatsen ontleend hebben. Het gedeelte dat wij daarnit heden mededeelen, is vast niet het minst belangrijke. Het betreft de vereering der Heiligen. Overtoollig is het aan te stippen dat het tintelt van gevoel, en dat het vol is van nuttige herinneringen en van wijze raadgeving. Doch nog eens, ach, dat zulk een man, wiens ziel leeft van katholiek leven, op den grens kan blijven staan, die hem van ons scheidt!

Aldus besluit hij zijn opstel tegen den predikant Krumpholtz:

Gevalt ook aan op de vereering der Heiligen. Ik moet bekennen dat in de praktijk dezer vereering wel eenige misbruiken zijn ingeslopen. Maar, lieve vriend, Luther zelf heeft het niet durven ontkennen dat de Kerk in de Godverheerlijkende daden harer Heiligen een schat bezit, alleen heeft hij zich verklaard tegen de wijze, waarop van dezen schat in de Roomsche Kerk gebruik

wordt gemaakt, terwijl hij beweerde, dat zij niet slechts eene bovennatuurlijke bezitting der Kerk was, maar aan ieder geloovige afzonderlijk toebehoorde. Zoo b. v. de H. martelaren, de beide Ewalds, die de eerste Apostelen waren van het oude Saksen ook niets anders als resultaat hunner pogingen verwierven dan de martelaarspalm, zoo deed toch hun wreede dood, schoon het verhaal er van niet zeer getrouw is, hun naam, hun werk, hunne leer langs al de streken van Rijn en Wezer bekend worden. Deze gebeurtenis maakte de heidenen opletten, deze twee Heiligen waren als de voorlopers van het christelijk leger in aantocht tegen de heidensche horden dezer gewesten; en moesten zij bezwijken te midden van dezen aanval, hunne ontzielde lichamen werden de grondzuilen der brug, welke zoo vele andere strijders voor Jezus Christus opbouwden, met hunne stoffelijke overblijfselen de gracht dempende, waardoor de vermeerstering van de sterkte des heidendoms en de triomf van het kruis over hare hoogten gemakkelijk werd gemaakt. Ik zie dien kleinen Ewald, de zwarte, bijgenaamd (Nigellus) hoe glinsteren zijne oogen van moed en van vroomheid; ik zie hem den dood overschrikken te gemoet gaan, omdat hij weet, dat hij stervende niet sterft, maar dat zijn dood de eerste schrede is tot de overwinning van Jezus Christus. Ik zie die twee Heiligen zoo vol van godsvrucht en liefde en reeds verzwakt door den geweldigen doodstrijd, terwijl de Saksers ze hunne afgoden toewijden en hunne verscheurde leden den Rijn god ten offer brengen. Ik zie ze mijn vriend, en al ziet gij zelf ze niet, zoo leeft gij evenwel toch van het leven dat zij u verworven hebben, want daar waar eertijds de wreede Saksers hunne gruweldaden pleegden, geniet ge thans vrede en verkondigt gij het woord Gods. Geestelijk en lichamelijk leeft gij van de kracht dezer dooden, ja — tegen wil en dank leeft gij er van.

Wanneer gij uw predikstoel beklimt, dan is daar onder, zeer diep in den grond, een fundament, waarop hij veilig rust; het is de zwervende blik van dien heiligen man, een afschijnsel van dien anderen blik, welke meewarig van de hoogte des kruises neerzag op de wereld. Zoo dikwijls gij aan uw tafel plaats neemt, dan is er op geheimzinnige wijze iets vermengd van dien blik met iedere bete van uw brood. Ge kunt het maken hoe gij wilt, maar zoo lang ge als leeraar te Duisburg staat, zult gij leven van den schat van heiligheid van dezen man; ja al hadt ge er ook volstrekt geen kennis aan, er zou toch eene mystieke gemeenschap bestaan tusschen u en dezen Heilige. Het is de op dezelfde wijze dat wij van alle Heiligen leven (want ze zijn heilig door Jezus Christus, en door Jezus Christus zijn ze ook de onze.) Gelijk een geestelijk lichaam der Kerk van Jezus Christus, sluiten ze de geheele aarde in, en de daden, de smarten en de vreugden van elk lid van dit mystieke lichaam zijn onze daden, onze smarten, onze genietingen, van het oogenblik dat wij deel hebben aan deze mystieke eenheid met Jezus Christus. En gij zoudt dan nog weigeren de Heiligen te vereeren? Hardvochtig zoudt gij de edelste deelen uws lichaams ver van u af kunnen werpen, gelijk men een stuk brood naar een hond smijt? Neen, ik kan niet denken, dat ge zulks zoudt doen; door zoo iets zijt gij zeker geen protestant. Luther zelf heeft dit niet gedaan. Hij heeft zelf de verdediging op zich genomen van de beelden der Heiligen in de kerken, uit vele zijner woorden blijkt dat hij niet wilde dat ze er stonden gelijk de afbeeldingen bij een uitdrager. Hij waarschuwde slechts voor de misbruiken, en hierin had hij gelijk. Verstaat gij het even zoo dan geef ik ook u gelijk; maar voeg er bij: hef geen heilighennaende hand op tegen de gewijde schatkamer der kerk van J. C. Ook de Augsburgsche Confessie denkt hieromtrent eenstemmig.

Zij stelt eene driedelige vereering der Heiligen van de zijde der menschen vast: 1°. hun lof, 2°. navolging hunner deugd, 3°. versterking door hun voorbeeld. De aanroeping der Heiligen wordt er wel is waar als nutteloos verklaard, maar zij wordt niet ongepast gekeurd. En zullen wij dan in ons oordeel harder zijn dan de hervormers in de hitte van den strijd?

Het laatste nummer van de *Tablet* vermeldt de volgende bekeeringen:

De Anglikaansche geestelijken Crawley en Rooke, vroeger te Leeds; P. Wait Esq, vroeger student te Oxford; J. W. Wadin, onderwijzer te Londen; Mrs. Kavanagh te Carlow; Mrs. Arnold en twee dochters te Lismore; John Moore te Limerick; Joseph Peat, onderwijzer aan de Methodistische Zondagschool te Enfield.

Z. M. heeft goedgevonden tot iker van het vaartwerk te Hoogetveen te benoemen H. Uges, kommis bij 's Rijks belast, aldaar, en zulke in de plaats van A. Luinge, overleden.

Z. M. heeft goedgevonden: 1°. aan P. O. Schiffer op zijn verzoek eervol ontslag te verleenen als 2de luit. bij de 7de komp. van het 3de bat. der 1ste afdeeling rustende schutterij in de prov. Noordbrabant; 2°. tot 2den luit. bij de 7de komp. van het 3de bat. der 1ste afdeeling rustende schutterij in de prov. Noordbrabant te benoemen P. Swinkels, thans schutter.

Zeer zeker zal door den handel met genoeg verno-

men worden, dat de minister van Financien, in verband met eene eerlang te wachten geheele herziening van het tarief van regten op den in-, uit- en doorvoer (wet van 19 Junij 1845, *Stb.* N° 28), dezer dagen, aan de betrokken autoriteiten en Kamers van koophandel en fabrieken, eenige voorlichting en beschouwingen heeft afgevraagd, bepaaldelijk de strekking hebbende: of reeds het tijdstip geboren schijnt, om eene nog ruimere toepassing aan het in werking zijnde vrijgevigstelsel te geven.

In den regel toch bepaalt het tarief een regt van 6 pCt. Voor enkele artikelen nogtans gaat het regt de 6 pCt. te boven. Onder anderen geldt zulks voor manufakturen en stoffen van wol, olie van rood en platzaad, gefabriceerde tabak, meubelen, nieuw vaat- en kuipwerk, haarden, tufsteen of cement, kalk, boter, kaas, chocolade, meel, enz. enz.

Het schijnt nu de vraag te zullen worden, of voor het geval dat men tot een nog meer vrijgevigstelsel overhelt, in plaats van 6 pCt., niet een regt van 4 pCt. of 5 pCt. als regel konde worden ingevoerd, of dat men het verkieslijk zoude achten, het regt van 6 pCt. onveranderd te behouden, en alleen die artikelen almede tot 6 pCt. terug te brengen, die thans aan een hooger bedrag zijn onderworpen.

In verband al verder met bovenbedoelde meerdere vrijgevigheid, zoude ook nu in aanmerking kunnen komen de opheffing der voorschriften, rakende het verbod op den uitvoer van mest en lompen. Zoo ook zoude ter sprake kunnen komen de vermindering van regten van die artikelen, tot heden nog op den uitvoer bezwaard, en schijnt het artikel „visch“ bijzonder de aandacht waardig te worden gekeurd.

Het is buiten kijf, dat, verleent men nog een meer uitgebreid en vrijgevigstelsel, ongetwijfeld daardoor handel, landbouw, scheepvaart en fabrieken, zullen bloeien.

Dat zulks heeft plaats gevonden, sedert het in werking brengen der wetten van 8 Aug. 1850, valt niet te betwisten. Men sla slechts het oog op de in het licht gegeven statistieke opgaven van den handel en de scheepvaart. Eene meerdere uitbreiding alzoo, zal het vertier nog levendiger maken, en bovendien eene gewenschte konkurrentie bevorderlijk zijn.

De opgaven worden vóór 1 Julij aanstaande, bij het betrokken departement ingewacht.

Uitslag der verkiezingen tusschen de heeren Jhr. Mr. W. E. J. Berg van Dussen
Mullerkerk en Jhr. S. Dedel.

Getal ingeleverde briefjes 1291, hiervan 11 van onwaarde. Geldige stemmen alzoo 1280, waarvan de heer Dedel 695 en de heer Berg 585 op zich vereenigde, zoodat de heer Jhr. S. Dedel is benoemd tot lid der Provinciale Staten van Noord-Holland.

GEMEENTERAAD: 2 leden. Herstemming tusschen de heeren Mr. F. F. Karseboom, Dr. A. W. C. Herckenrath, Dr. J. P. Heije en W. F. Heshuysen.

Getal ingeleverde briefjes 1773, hiervan 18 van onwaarde, terwijl verschillende briefjes slechts één naam inhielden. Het getal geldige stemmen was 1755; hiervan zijn uitgebragt op den heer Karseboom 1192, op Dr. Heije 841, op den heer Heshuysen 777 en op Dr. Herckenrath 663 stemmen; zoodat de heeren Mr. F. F. Karseboom en Dr. J. P. Heije zijn benoemd tot leden van den Gemeenteraad van Amsterdam.

Wij vernemen, dat Maandag jl. des namidd. tusschen 4 en 5 ure, even buiten de Muiderpoort het navolgende droevig ongeluk heeft plaats gehad. Een 12jarige knaap, nit het Diak. Weeshuis, Christiaan Jansz, met 6 zijner weesbroeders aldaar wandelende, neemt het onvoorzigtig besluit en plaatst zich op een der veren van eene daar passerende diligence. Met het gezigt gekeerd naar de zijde van het wiel en zijn evenwigt verliezende, grijpt en omklemt hij het wiel, dat hem op hetzelfde oogenblik vermorst. In de tusschen de stichting wordt zijn dood door allen, die hem kenden, diep betreurd. (A. C.)

Men schrijft uit Rotterdam, 5 April. De wedstrijd der koninklijke Nederlandsche jacht-club, zal dit jaar gehouden worden op Woensdag 20 Julij e. k. Door Z. M. den koning, prins Frederik der Nederlanden en de stad Rotterdam, zijn wederom aanzienlijke prijzen uitgeloot, terwijl de roeiklub *Bendragt* alhier een voorwerp van luxe tot prijs heeft beschikbaar gesteld. Te gelijker tijd zullen ten reede van Hellevoetsluis, wedstrijden gehouden worden door 4 riems gieken; geschikt om open zee te bouwen en 5 riems walvischsloepen.

WINKEL, 4 April. Gisteren avond, tusschen 9 en 10 ure, moet, volgens de verklaring van den ontvanger dezer gemeente, J. van den Abele, ten zijnen huize een diefstal gepleegd zijn ten bedrage van ongeveer f 800 aan papier en ongeveer f 400 aan kontant.

ten. Hij schijnt geenerlei vermoedens te koesteren, welke zouden kunnen strekken om den dader op het spoor te komen. (N. R. C.)

KOEYORDEN. 3 April. Gisteren is de postillon van hier naar den Hardenberg gelukkig aan een oogenschijn-
lijk lesensgevaar ontkomen. Eerst sedert eenige dagen neemt hij zijn weg weder over het veer te Ane, sinds eenigen tijd moest hij dien over het Laar, Hanover, nemen. Van het veer loopt een weg naar het zoogenoemde hooft, dat hij hoogwater niet alleen onder staat, maar ook over het water steeds bruischend heen stroomt; het zal wel niemand verwonderen, dat hierdoor diepe gaten in den zandweg spoelen. Wel kan de post eenen meer zekeren weg over de zoogenoemde Heringmaten nemen, doch dit is partikulier eigendom, en de veldwachter van Gramsbergen staat steeds gereed hem dien weg te betwisten. In een dier diepe gaten geraakte hij met kar en paard; reeds lag de kar op zijde, het instinkt van levensbehoud van het dier redde hem door eenen sprong, en als door een wonder stond de kar overeind. Jammer dat wegen, vaarten en kanalen zoo wel in Drenthe als Overijssel in den zomer niet geïnspekteerd worden; ware dit om dezen tijd of iets vroeger geschied, zeer zeker zoude alsdan menig ongeluk voorkomen worden. (Hbl.)

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

FRANKRIJK.

PARIS, 4 April. De Wetg. Vergadering heeft gister in hare bureaux een begin gemaakt met het onderzoek der begroting. De beraadslagingen schijnen weinig belangrijks te hebben opgeleverd. Nog eenige dagen zullen de werkzaamheden aanhouden, alvorens over te gaan in de handen der commissie voor de uitbrenging van het rapport.

— Naar men wil zullen de Keizer en de Keizerin gedurende den aanstaanden zomer de voorgenomen reis in de westelijke departementen volvoeren. De gemeentebesturen van de steden die door H. H. MM. bezocht zullen worden, onderhandelen bij voorraad reeds over de sommen, die tot eene waardige ontvangst vereischt werden.

— Men wil weten in eenige kringen, dat de heer Odillon Barrot, de beroemde leider van de oude liberale linkerzijde, eindelijk heeft besloten zijn vaderland niet langer zijne diensten te doen derven, en eene hooge betrekking zal aanvaarden onder Napoleon III.

— Een der konciërges van het paleis der Tuilerien is wegens diefstal, aldaar gepleegd, in hechtenis genomen.

— Volgens een brief van den *Messenger de Bayonne* zou de Keizer stellige bevelen hebben gegeven, dat de spoorweg van Bordeaux naar Parijs voor den 17 Junij gereed moet zijn, vermits hij voornemens is om zich tegen dien tijd naar de baden in de Pyreneeën te begeven.

— De aardbeving, die Vrijdag avond te Havre is waargenomen, werd ook bespeurd in het departement Calvados. Te Honfleur voelde men twee schokken, zij duurden meer dan vier sekonden.

MADRID, 1 April. Heden is eene commissie van onderzoek benoemd voor het door de regering aan de Cortes aangeboden wetsontwerp tot delging der vlottende schuld. Drie leden der oppositie behoorden tot die commissie. Uit dien hoofde vreest men dat de certificaten van coupons wel eens niet erkend zouden kunnen worden, 't geen heden ter beurze reeds eene gevoelige daling veroorzaakt.

— De koningin-moeder zal de volgende week met haar gezin naar Aranjuez vertrekken.

— Volgens het *Diario Español* is de heer Bravo Murillo niet voornemens in Spanje eenige maanden te verblijven, maar hij zal naar Parijs gaan, om de Cortes te zien einde geloopen, zonder dat de paars een antwoord op de aanspraak der koningin stemden.

ENGELAND.

LONDEN, 5 April. In de zitting van het Huis der Gemeenten van gisteren heeft Lord Campbell interpellatie tot de regering gericht, ten opzichte van de Engelsche deputatie, die zich in de vorige week tot den Keizer van Frankrijk gewend hebben; hij verklaarde dit te beschouwen als eene schending van het internationale recht, en stelde in beginsel de stappen van de Engelsche onderdanen bij Napoleon III op éene lijn, met het advies der Ieren aan het voormalig voorloopig gouvernement van Frankrijk. Lord Clarendon heeft, in antwoord op deze interpellatie, verklaard, dat de Britsche regering de zaak niet van zoo veel belang beschouwde; zij had alleen aan Lord Cowley gezant van Engeland te Parijs, geene ingetogen verleen, om bij het gehoor tegenwoordig te zijn, dat door Napoleon III aan de deputatie verleen is.

— De *Morning Post*, die een gunsteling van Lord Palmerston is, schijnt uit goede bron te weten, dat

Engeland zich zeer zal laten gelegen liggen aan het Oostenrijksch-Sardinische geschil, en verklaart zelfs dat Sardinië op den bijstand van Groot-Brittannië rekenen kan.

— Te New-castle-upon-tine is eene meeting gehouden om te stemmen over een adres aan de Engelsche regering ten gunste der onafhankelijkheid van Turkije. De meeting werd vooral bijgewoond door aanzienlijke personen. De heer Blackett lid van het Parlement heeft het woord gevoerd en de vergadering aangespoord om door hare verklaring dat gedeelte van het Engelsche kabinet 't welk voor de onafhankelijkheid van Turkije gestemd was, in zijn gevoelen te versterken. Het andere zal aan lord John Russel in handen worden gesteld.

— Het feest van den heiligen Patrik, patroon van Ierland, is in alle fabrieksteden van Engeland en Schotland, waarvan de arbeidende klasse voor een groot deel bestaat uit Ierlanders, met buitengewone geestdrift gevierd.

De godsdienstplegtigheden zijn bijna overal gevolgd door maaltijden, waar de bloem der emigratie zich had vereenigd. Talrijke feestdronken zijn er uitgebragt als op den Paus, de koningin, prins Albert, de katholieke geestelijkheid van Ierland, den heer Lucas, de wel-sprekende verdediger der regten van Ierland en van de godsdienst, den kardinaal Wiseman en de katholieke hiërarchie van Engeland, en eindelijk ter nagedachtenis van den beroemde O'Connell.

De publieke openie in Engeland heeft zich bovenmate geërgerd aan dit schouwspel van eenheid en broederschap door de Iersche Katholieken gegeven, en op denzelfden dag, op hetzelfde uur in de verst van elkander verwijderde deelen der drie vereenigde koninkrijken een eenige kreet van vreugde en van hoop ontboezemende. De protestantsche pers van Belfast heeft hierin een heerlijjk thema gevonden om tegen de Katholieken te schreeuwen en te lasteren. Zij heeft hare diepe verontwaardiging te kennen gegeven over de stoutheid, om de gezondheid in te stellen van Pius IX, vóór die van de zeer doorluchtige Koningin Viktoria, pausin van het Protestantismus. Zeer gepast merkt de *Tablet* ter dezer gelegenheid op, dat de Engelsche gezant zich juist aan hetzelfde vergriep schuldig maakt, zoo dikwijls hij op de Tuilerien, overeenkomstig den algemeenen regel van bijna alle landen van Europa, aan den Pausselijken Nuntius den voorrang geeft.

— In het Iersche graafschap Mayo heeft men dezer dagen bij het leggen der gaspijpen, goud gevonden. Het is zuiver gouderts, en gelijk te denken is stroomen vele gelukzoekers daarheen.

— De australische stoomboot de *Great-Britain* brengt £ 550,000 aan goud, benevens aanzienlijke sommen in handen der passagiers. De reis der boot was vertraagd door gebrek aan steenkolen.

DUITSCHLAND.

KEULEN, 5 April. Uit de *Indépendance Belge* is in de *Hannoversche Ztg.* en in andere bladen een artikel overgenomen, waarin over 's Pauzen reize naar Parijs en over de zienswijze der Kardinalen gesproken wordt. Dit artikel is daarom interessant, omdat genoemd blad rof goed onderrigt is, dat het niet alleen vernoot, wat er in het H. Kollegie omgaat, maar zelfs wat diegenen daar gedaan en gesproken hebben, die er nog niet eens zitting in hadden, zooals dat b. v. de eerst onlangs met het purper bekleede kardinaal Rikanati daarin gesproken had en ree is zooveel invloed op den H. Vader uitoefende, dat de val van Anjonielli eerstdaags zou moeten volgen enz. enz.!!

— Een der Noord-Duitsche bladen berigt het volgende nopens de huiszoekingen en arrestatie van Rostock. De Londensche politie had de politie van Rostock gewaarschuwd dat de hoofden der democratische associatie te Rostock, sedert een geruimen tijd bestellingen van wapenen hadden gedaan te Londen. Kinkel, was na zijne afreis uit Spandau door Mecklenburg gereisd, en had te Rostock een verblijf genomen, waar hij in een briefwisseling onderhouden met de hoofden der revolutionaire partij in Duitschland.

— De rijnspoorweg, de Keulen-Minderer-spoorweg en de stoombooten vervoeren dagelijks vermeerderende massa's landverhuizers. Langs eerstgenoemden weg werden in Februarij 1183 dier personen, en in Maart 2082 naar Antwerpen en Havre getransporteerd.

— De *Suisse* verklaart het berigt van l'Ordre, nopens het Londensche protokol betreffende Neufchatel, voor een louter verzinsel.

— De demokraat Stämpfli, te Bern, heeft geprotesteerd tegen de drukperswet, welke met den 1sten in werking getreden is.

— De regering van Tessino heeft dezer dagen weder de eerste zoutleveringen uit de Lombardische magazijnen te Macagno ontvangen.

— De *Democrazia* berigt uit Bellinzona, dat men te beginnen met 29 Maart zou toegestaan hebben het vervoer van zijde over Chiasso.

BERLIJN, 5 April. De democratie te dezer stede be-

weert dat Dr. Falkenthal een dolle liefhebber van oudheden was, en dat hij daarom in het bezit gevonden is van de kleederen, waarin prof. Kinkel uit de gevangenis was ontrug!

— Gisteren avond hebben de gevolmagtigden der verschillende Staten bij de tolkonferentie te Berlijn 1°. het traktaat geteekend, waarbij de Zoll-Verein in verband met de Steuer-Verein voor twaalf jaren hersteld wordt; 2°. de akte van toetreding tot het den 10 Febr. 11. tusschen Pruisen en Oostenrijk gesloten handelsverdrag.

WEENEN 4 April. De bijdrage tot den kerkbouw ter herinnering aan de gelukkige redding van onzen geliefden vorst beginnen thans ook in de kroonlanden te vloejen. Zoo zijn er te Linzingekomen 21,230, in Praag 24,714 in Triest 36,000, in Pesh 22,314 in Brunn 8815, in Laibach 3389, in Troppan 3600 fl. in Milaan 35,511 lires, in Venetie 45,000 lires enz, enz.

— Wij hebben gisteren de nota medegedeeld, waarin de Oostenrijksche regering het op de bezittingen der Lombardische uitgewekenen gelede *sogreste* verdedigt. De Sardinische regering heeft den nota in dezer voege beantwoord:

Hoewel deernis betuigende met de onschuldigen, die in eenen slag met de schuldigen getroffen werden, trekt zij zich alleen de in Sardinië genaturaliseerde uitgewekenen aan, en betoogt dat deze, wettiglijk Sardinische onderdanen geworden zijnde, evenzeer als elk geboren Sardinier, volgens de verdragsbepalingen recht hebben om in Lombardije goederen te bezitten, en daarvan niet mogen worden ontzet, dan krachtens mispraken van den gewonen regter, gegrond op wettelijke bewijzen van persoonlijke deelneming aan misdaden tegen Oostenrijk.

Met de aanmerking, dat de wettigheid van den maatregel, voor zooveel de in Sardinië genaturaliseerde uitgewekenen betreft, in de Oostenrijksche nota niet eens aangeroerd is, gaat de Sardinische regering over tot haar zelve betreffende aantijgingen van die nota. Het is niet waar, zegt zij hoofdzakelijk, dat Piemont het broeinest is geweest van de zamenzweringen, die zich over Italië verbreid hebben: aldaar zijn zekerlijk veel minder geheime genootschappen en rustverstorende elementen dan in Lombardije en in de overige Staten van Italië. De regering van Piemont heeft het mogelijke gedaan om de gesneede planten te ontdekken en te verwijderen. Is het haar niet altijd gelukt, ook Oostenrijk is hierin te kort geschoten. Zij heeft haar ijver en goede trouw doen blijken door de krachtige maatregelen, die zij genomen heeft, zooals zij van het te Milaan voorgevallene onderrigt was; onverwild gaf zij laat om de uitgewekenen, die zich naar Lombardije wilden begeven, daarin te verhinderen; doch het aantal van deze was niet groot, hoogstens een honderdtal, en dezen zijn sedert uit Piemont verwijderd. De drukpers in Piemont geniet konstitutionneele waarborgen, en het gouvernement zal noch mag die schenden, doch het heeft eene wijziging bewerkt van de bepalingen der drukperswet betreffende vergripen tegen vreemde gouvernementen; daarin wordt niet langer door de jury recht gesproken maar door de regbanken, en deze zullen haren plicht doen; maar de buitenlandsche regeringen zijn niet te bewegen om gebruik te maken van het haar bij de nieuwe wet gegeven recht tot het instellen eener regtsvervolging, hoewel wij onlangs nog het Oostenrijksche kabinet dringend uitgenoodigd hebben ons in staat te stellen om de dagbladen te kunnen vervolgen, die den Keizer hadden beleedigd. De vreemdelingen, die hier te lande dagbladen schreven, welke regtmatige stof tot klagen gaven, zijn uit het land gezet. Een lijst der gevangenen uitgewekenen en het verzoek om uitzetting derzelfde personen wij nimmer van Oostenrijk ontvingen, en de afwijzing der van landverraad aangeklaagden is verstandig, omdat het tusschen Oostenrijk en de Sardinische regering verdrag tot uitsluiting van Lombardije niet van politieke misdaden gewaagt.

De Sardinische regering herinnert ten slotte dat haar bij de jongste rustverstoring te Milaan gehouden gedrag destijds van de zijde van het Oostenrijksche kabinet uitdrukkelijk is goedgekeurd.

— De *Presse* meent met zekerheid te kunnen berichten, dat de Russische regering verlangd heeft, dat Oostenrijk aan de te Konstantinopel nepeos het H. Graf te voeren onderhandelingen zal deel nemen, omdat slechts langs dien weg een algemeen bevredigend resultaat zal te verkrijgen zijn. Dien ten gevolge zou de aanvang der onderhandelingen nog wel tot aan de komst van den Oostenrijkschen gezant kunnen verschoven worden.

ITALIE.

Den 27 Maart zijn te Milaan ruim 40 personen, verdacht van deelneming aan den opstand van 6 Febr., in vrijheid gesteld; daaronder bevindt zich de bekende markies Crivelli.

— Volgens de *Constitutionnel* is, na beraadslaagd te hebben met de geheele keizerlijke familie, de Oostenrijkschen Keizer het onderstaande ten aanzien van Venetiaansch Lombardije

Te Amsterdam bij C. L. van LANGENHUYSEN, Drukker en Uitgever